

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 24

гр. София, 31.03.2022 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на тридесет и първи март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

Членове: полк. СВИЛЕН Р.
АЛЕКСАНДРОВ
полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ

като разгледа докладваното от полк. СВИЛЕН Р. АЛЕКСАНДРОВ Въззивно частно наказателно дело № 20226000600023 по описа за 2022 година

образувано по жалба от адвокат Л.К. от САК, срещу Разпореждане № 59/15.03.2022 г. по нохд № 209/2020 г. по описа на Софийския военен съд.

Производството е по реда на чл. 341, ал. 2, вр. чл. 323, ал. 2 НПК.

За да се произнесе, настоящият състав съобрази следното:

С обжалваното Разпореждане съдията – докладчик по нохд № 209/2020 г. по описа на Софийския военен съд е върнал жалбата на адвокат К. против постановената по делото присъда на основание чл. 323, ал. 1, т. 1 НПК, като е приел, че той не е изпълнил в дадения му седемдневен срок указанията за привеждане на жалбата в съответствие с разпоредбата на чл. 320 НПК.

Срещу разпореждането е постъпила жалба от адвокат К., в която се изразява несъгласие с изводите на съдията – докладчик. Изложени са доводи, че: 1. Актът за връщане на съда е следвало да стане не с разпореждане, а с определение, което „... е правилния акт, с който съдът се произнася по процесуални въпроси свързани с прекратяване на производството...“; 2. Жалбата е подадена в срок и макар и бланкетна, отговаря на формалните

изисквания на чл. 320 ал. 1 НПК, тъй като е писмена, в нея са посочени съдът, до който се подава, от кого се подава, какво се иска от въззивния съд и е подписана от адвокат К.. Същата действително следва да бъде допълнена със съответните основания и аргументи, но съгласно чл. 320, ал. 4 НПК това може да стане до даване ход на делото пред въззивната инстанция; 3. Факултативното изискване да се посочат неизяснените обстоятелства и доказателствата, които следва да се съберат и проверят от въззивния съд, не може да обоснове връщане на жалбата, защото съгласно чл. 320, ал. 4 НПК страните могат да допълват жалбата до даване ход на делото пред въззивната инстанция.

Иска се отмяна на разпореждането като незаконосъобразно и връщане делото на СВС за администриране и изпращане във въззивната инстанция за разглеждане.

Въззивният съд, като съобрази възраженията на жалбоподателя, провери изцяло обосноваността и законосъобразността на обжалваното разпореждане и за да се произнесе, взе предвид следното:

Жалбата е подадена в срок, от активно легитимирана страна и е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

С присъда № 6/10.11.2021 г. по НОХД № 209/2020 г. по описа на Софийския военен съд /СВС/, редник Г. В. В. от в.ф. .... - С., е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 129, ал. 1, вр. ал. 2 НК и е осъден на 1/една/ година „Лишаване от свобода“, изтърпяването на което наказание е отложено за срок от 3 /три / години на основание чл. 66, ал. 1 НК.

С присъдата В. е осъден да заплати на гражданския ищец С. Н. С. 20 000 /двадесет хиляди/ лева обезщетение за претърпени немуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 31.07.2019 г. до окончателното изплащане на сумата, като искът е отхвърлен за разликата до пълния му предявен размер от 26 000 лева, като недоказан, както и 1000.00 /хиляда/ лева разноси за повереник. Осъден е да заплати на държавата 800 /осемстотин/ лева – 4 % държавна такса върху уважения размер на гражданския иск, и направените по делото деловодни разноси в размер на 565,20 / петстотин шестдесет и пет лева и 20 стотинки/ лева.

Присъдата е обявена на 10.11.21 г. публично, в присъствието на страните, като им е разяснено правото да я обжалват/протестира в 15 - дневен срок.

В срока на обжалване, от защитника на подсъдимия - адвокат Л.К. от САК, е депозирана бланкетна жалба срещу присъдата с писмо вх. № 1060/11.11.21 г., получено в СВС по електронната поща. В жалбата е посочено, че първоинстанционната присъда е постановена в нарушение на материалния и процесуалния закон. Искане се нейната отмяна и оправдаване на подсъдимия по повдигнатото му обвинение. Алтернативно се иска отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския военен съд, с даване на задължителни указания по прилагане на закона и по извършване на съответните действия по разследването, които първоинстанционният съдебен състав е отказал да извърши; или отмяна и връщане на делото на прокурора за коригиране на допуснати грешки и непълноти, представляващи съществени пороци в обвинителния акт.

В жалбата е посочено и „...Тъй като настоящата бланкетна жалба се изготви и депозира в срока по чл. 350, ал. 1 във вр. с чл. 319 ал. 1 от НПК, преди мотивите към постановената присъда да са готови и да сме имали възможност да се запознаем с тях, моля, след запознаване със същите да ми бъде дадена възможност за изготвяне на жалба по същество, която да съдържа подробно изложение на аргументи по същество...“.

Преписи от жалбата са изпратени на ВОП – София, на гражданския ищец С.С. и на повереника му адвокат Т.Г. от САК.

Мотивите на присъдата са изготвени на 16.02.2022 г. и с Разписка са връчени на адвокат К. на 18.02.2022 г. - л. 204 нхд 209/20 г. С разписката на адвокат К. е указано в седемдневен срок от получаване на мотивите да приведе жалбата си в съответствие с изискванията на чл. 320 от НПК, като в противен случай същата ще му бъде върната на основание чл. 323, ал. 1 т. 1 НПК. Даденият седемдневен срок е изтекъл на 25.02.2022г., в който срок адвокат К. не е изпълнил указанията на съда.

На 23.03.2022 г. адвокат К. е депозирал в СВС Жалба по същество с вх. № 249/21.03.22 г., с която е допълнил бланкетната си жалба с вх. №1060/11.11.21г. и която не е връчена на страните.

С Разпореждане № 63/21.03.2022 г., на основание чл. 344 НПК

съдията – докладчик се е произнесъл по жалбата срещу Разпореждане № 59/15.03.22 г. и не е намерил основания сам да си го отмени.

Въззивният съд намира, че съдията – докладчик правилно се е произнесъл с разпореждане, а не с определение. В чл. 323 НПК са установени правила, които регулират връщането на нередовните жалби и протести. Поради двустепенния характер на контрола при обжалване или протест, компетентен за извършване на проверката за съответствието на жалбата/протеста с определения в тази норма изисквания, респективно да постанови връщането им, е съдия при първоинстанционния съд, еднолично, с разпореждане съгласно чл. 32, ал. 2 НПК. Разпореждането на съдията - докладчик, с което се връща жалбата/ протеста подлежи на обжалване по реда на гл. 22 от НПК пред въззивния съд.

С действията си съдията – докладчик е спазил процедурата, която следва да се съблюдава при администриране на жалбата/протеста, и която много точно е разписана в ТР № 5/18 г. на ВКС, ОСНК. В този смисъл, в разпореждането правилно е посочена и практика на ВКС - Решение № 60142/23.09.2021г. на ВКС по н.д. № 576/21 г., 1-во, н.о., че „...когато в срока на обжалване е депозиран/а въззивен протест или въззивна жалба, като в него/нея е изрично уточнено, че след запознаване с конкретните мотиви към присъдата, ще се изложат допълнителни аргументи в подкрепа на направеното искане първоинстанционната присъда да бъде отменена...на прокурора/жалбоподателя е следвало да се предостави възможност от съдията при първоинстанционния съд за допълване на протеста/жалбата след запознаване с мотивите към присъдата в 7 – дневен срок. Едва след това, на преценка /и то от съдията от първоинстанционния съд/ е стоял въпросът за допустимостта на протеста/жалбата, респективно въпроса подлежи ли той/тя на връщане или не...“.

В случая е безспорно, че до 23.03.2022 г. адвокат К. не е изпълнил указанията на съдията - докладчик да приведе жалбата си в съответствие с изискванията на чл. 320 от НПК.

Вярно е, че неизпълнението на указанията на съдията - докладчик за отстраняване на пропуските или несъответствията във въззивната жалба в предписания седемдневен срок налага връщането на въззивната жалба по силата на разпоредбата на чл. 323, ал. 1, т. 1 НПК.

Настоящият състав намира, че въззивната жалба следва да бъде върната на жалбоподателя единствено и само ако някое от лимитативно изброените изисквания за нейното съдържание и форма, посочени в чл. 320, ал. 1 НПК, не е спазено. Само тогава жалбоподателят ще търпи негативните процесуални последици, тъй като проявеното от него бездействие не е извинително.

Съгласно изискванията на чл. 320, ал. 1 и ал. 3 НПК, във въззивната жалба, която следва да бъде писмена и подписана, се посочват съдът, до който се подава; от кого се подава и какво искане се прави. В жалбата се посочват и неизяснените обстоятелства и доказателствата, които следва да бъдат събрани и проверени от въззивния съд.

Съображенията по фактическите положения - неизяснените обстоятелства и доказателствата, които следва да се съберат“, не са задължителни, а препоръчителни, с оглед планиране на съответните действия от въззивната инстанция. Възможно е жалбоподателят да не счита, че са останали неизяснени обстоятелства, както и че всички необходими доказателства са събрани. Подобно съдържание не би могло да се вмени в задължително условие за допустимост на жалбата.

Действително, в подадената по делото въззивна жалба не се съдържат подробни съображения и не са посочени неизяснените обстоятелства и доказателствата, които евентуално е следвало да бъдат събрани и проверени от въззивния съд, но по своята същност тя не е била негодна да инициира надлежно въззивно производство, доколкото по силата на чл. 320, ал. 4 НПК допълнително писмено изложение може да се представи до даване ход на делото в съдебно заседание пред въззивния съд. Този срок не е преклузивен и право на страната е да прецени необходимостта от представяне на допълнителни доказателства.

Въззивната жалба на адвокат К. формално съдържа реквизитите по чл. 320, ал. 1 НПК. В нея са посочени адресатът; адресантът; присъдата, срещу която се подава; искането което се прави и същата е подписана. Съдържанието ѝ позволява на страните и на контролната инстанция да разберат волята на жалбоподателя за подаването ѝ, а именно – на първо място подзащитният му да бъде признат за невиновен и оправдан. Алтернативно – отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав

на Софийския военен съд, с даване на задължителни указания по прилагане на закона и по извършване на съответните действия по разследването, които първоинстанционният съдебен състав е отказал да извърши; или отмяна и връщане на делото на прокурора за коригиране на допуснати грешки и непълноти, представляващи съществени пороци в обвинителния акт.

С жалбата не е претендирана неизясненост на фактическата обстановка и не са направени доказателствени искания.

Обстоятелството, че в нея не е посочено кои са неизяснените обстоятелства и какви доказателства следва да бъдат събрани, не води до нейната нередовност, защото поначало изискването на чл. 320, ал. 1, изр. 4 НПК е относимо към случаите, в които са направени възражения за необоснованост на присъдата и за непълнота на доказателствата, каквито в настоящия казус липсват.

Следва да се отбележи и че предвид правомощията си на съд и по фактите, въззивната инстанция не е обвързана от евентуалните доказателствени искания на страните. Тя е длъжна да извърши служебно преценка дали са изяснени всички правно значими обстоятелства и дали е необходимо провеждане на въззивно съдебно следствие, а разпоредбата на чл. 314, ал. 1 НПК я задължава да извърши цялостна проверка на присъдата, независимо от посочените от страните основания. Освен това, разкриването на обективната истина е основно начало на наказателния процес, поради което чл. 107, ал. 4 НПК изрично изключва възможността за преклудирание на доказателствените искания на страните.

Ето защо непосочването на неизяснените обстоятелства и на доказателствените искания не съставлява самостоятелно основание за връщане на въззивната жалба. Обратното разбиране би означавало, че всяка въззивна жалба следва да се позовава на неизяснени обстоятелства, даже и когато липсват.

Тук е мястото да се отбележи, че с подадената на 23.03.201.22 г. от адвокат К. в СВС Жалба по същество с вх. № 249/21.03.22 г., са допълнени посочените във въззивната му жалба с вх. №1060/11.11.21г., доводи, касаещи несъответствие на атакуваната присъда с материалния и процесуалния закон.

С оглед изложеното, настоящият състав намира, че обжалваното разпореждане е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, а делото

върнато на първоинстанционния съд за изпълнение на процедурата по чл. 321 НПК досежно Жалбата по същество, с вх. № № 249/21.03.22 г., а впоследствие и по чл. 325 НПК.

Водим от горното и на основание чл. 345, ал. 1, вр. чл. 323, ал. 2 НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане № 59/15.03.2022 г. на съдията - докладчик по нощд № 209/2020 г. по описа на Софийския военен съд.

ВРЪЩА делото на Софийския военен съд за изпълнение на процедурата по чл. 321 НПК относно подадената от адвокат К. Жалба по същество, с вх. № 249/21.03.22 г., а впоследствие и по чл. 325 НПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____